

Рух опору в Україні в роки Другої Світової Війни

Підготувала:
Учениця 11 класу,
Гребенюк Євгенія

Після нападу фашистської Німеччини на Радянський Союз величезні території були окуповані. Загарбникам уже в 1941 р. відійшла територія України з населенням близько 42 мільйони чоловік. Гітлерівці рвались до Москви, намагаючись водночас закріпитися на завойованих землях. Але "бліцкріг" — план блискавичної війни — не вдався, і вона набула затяжного характеру.

Нацистський окупаційний терор в Україні в 1941–1944 роках: знищення населених пунктів разом із цивільним населенням

*Гордони України та її областей, Автономної республіки Крим подані в сучасному вигляді.

Автори: Бутко С.В., Дсдов Б.С.
Комп'ютерний дизайн: Дсдов А.Б.

Залишаючи ворогу територію, радянське командування віддало наказ знищувати все за собою — комунікації, підприємства, їстівні припаси. Із відданих радянській владі людей у населених пунктах створювались підпільні групи. Для розвідувальної і підривної роботи в німецькому тилу залишалось чимало співробітників НКВС - народного комісаріату внутрішніх справ.

Восени 1941 р. в Україні формувались підпільні обкоми, райкоми, первинні організації і групи ВКП(б). У лісах з'явилися партизанські загони, які очолювали здебільшого ті, хто був здатним здійснювати бойові операції.

У Москві довелося терміново переглянути довоєнну теорію війни, згідно з якою у разі нападу противника на СРСР бойові дії будуть перенесені на його територію. У 30-х роках було ліквідовано створену в лісах мережу матеріально-технічних баз. Підібрані для можливої партизанської боротьби кадри звинуватили у підготовці замаху на Сталіна і винищили.

Тепер радянське командування поклало великі надії на організований партизанський рух та підпільну роботу на окупованих територіях. Однак з 3,5 тис. партизанських загонів і диверсійних груп, залишених на окупованій території, влітку 1942 р. діяли лише 22 загони, інші розпалися або були розгромлені. Проти недосвідчених підпільників і партизанів діяли фашистські каральні органи.

В Україні найбільш сприятливими були умови для таборів партизан на Волині й Поліссі. Рух набрав організованого характеру у 1942 р., коли було створено Український штаб партизанського руху, який очолив Тимофій Строкач. У русі Опору брали участь утікачі-військовополонені, партійні і безпартійні, дорослі і діти.

Відомими командирами радянських партизанів стали Сидір Ковпак, Олексій Федоров, Михайло Наумов. Зокрема, партизанські з'єднання С.Ковпака пройшли бойовий шлях від Путивля до Карпат. Героїзм учасників рейду блискуче змалював у своїй книзі "Люди з чистою совістю" один з командирів Петро Вершигора.

Шлях від Путивля до Карпат

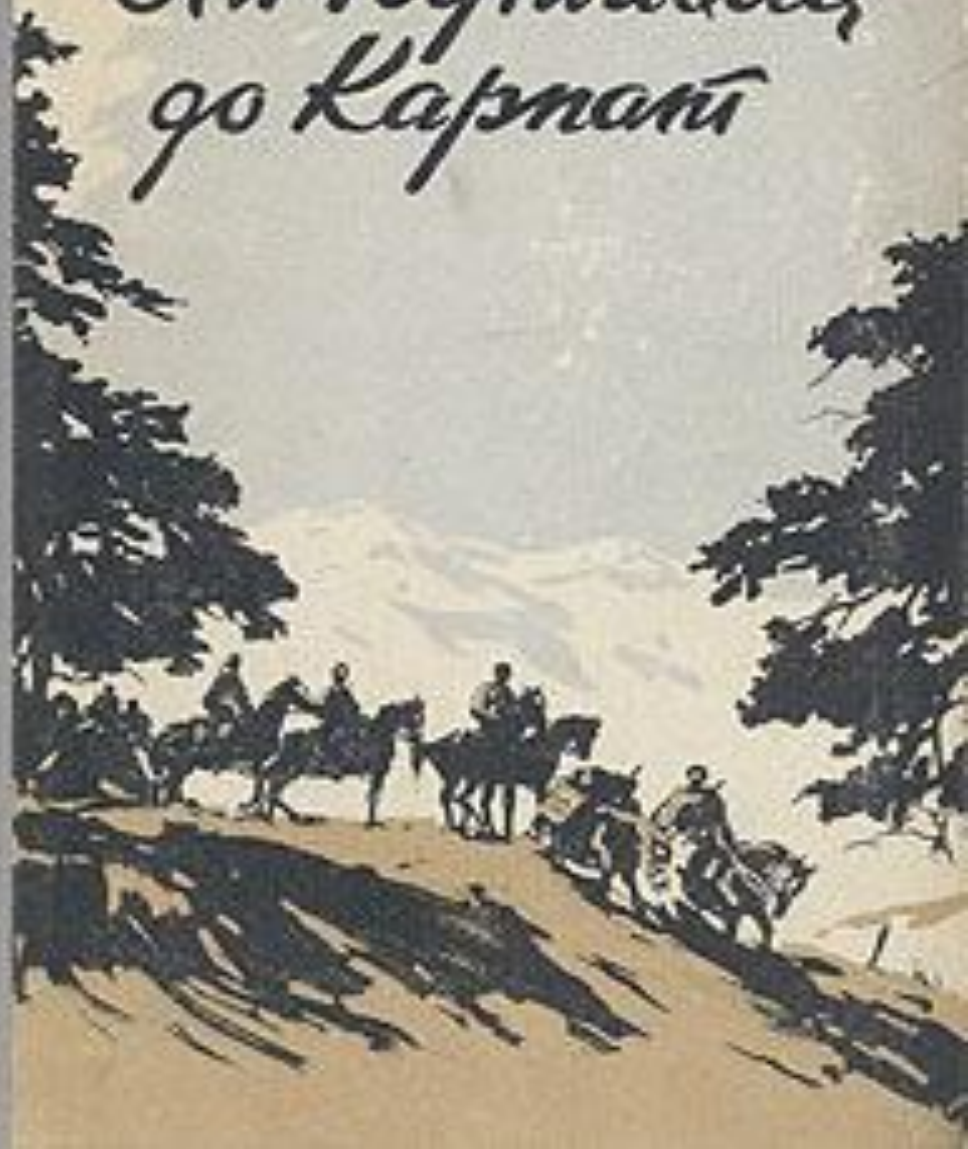
С.А.Ковпак

**ВІД
ПУТИВЛЯ
ДО
КАРПАТ**

С.А.КОВПАК

*Від Путивля
до Карпат*

В українських містах і селах діяли молодіжні підпільні організації. У Миколаївській області до її складу входили старшокласники села Кримки. У вересні 1942 р. - січні 1943 р. підпільна молодіжна організація "Молода гвардія" діяла в місті Краснодоні. До її штабу входили І. Туркенич, О. Кошовий, І. Земнухов, В. Третьякевич, С. Тюленін, Л. Шевцова. Молодогвардійці, крім антигітлерівської пропаганди, здійснили низку диверсій і бойових операцій.

У 1942 р. була сформована Українська Повстанська Армія — УПА. Її головнокомандувачем став член проводу ОУН (б) Роман Шухевич. Партизанська армія контролювала частину території Волині, Полісся та Галичини. У своєму складі вона нараховувала близько 30—40 тис. бійців. Конгрес ОУН (б) проголосив своєю метою боротьбу проти більшовизму та нацизму.

Міф: «Як бандерівці вбивали дітей!»

Це фото дітей, вбитих своєю матір'ю, психічно хворої жінки з Польщі, яка померла ще 1928 року. На цей вчинок її підштовхнув голод. Чоловіка за 2 роки до цього зарештували, тому не маючи змоги дістати їди, і будучи відштовхнутою місцевою громадою вона вирішила вберегти своїх дітей від голоду прийнявши рішення про їх вбивство. Власне, вбивства мирного населення з боку УПА ним ілюстрували самі поляки. Пам'ятник, який відтворював це фото, встановили на кладовищі у Перемишлі. Проте через його жорстокість - звідти прибрали.

У 1944 р. в Карпатах представники довоєнних політичних партій Західної України та східних українців створили Українську Головну Визвольну Раду (УГВР), яка закликала неросійські народи СРСР об'єднатися проти Москви.

Таким чином, рух Опору в Україні в роки Другої світової війни увібрав боротьбу як проти фашистських окупантів, так і за створення Української держави. Комуністичний і націоналістичний партизанський та підпільний рух наближали час перемоги. Однак вони залишались на різних політичних позиціях, тому радянські війська й УПА перебували у стані відкритої війни.